

Udskriftsdato: 23. december 2025

KEN nr 9190 af 28/02/2019 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - adgangsbegrænsning - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 18-68526

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - adgangsbegrænsning - ej medhold

J.nr. 18-68526

Den 13. november 2018 indbragte en mand af tyrkisk oprindelse og bosiddende i Tyrkiet en klage over, at han var blevet afvist ved indgangen til en natklub den 23. februar 2018. Manden gjorde gældende, at han havde været udsat for forskelsbehandling i strid med lov om etnisk ligebehandling, idet der ved afvisningen var henvist til hans manglende dansk- og engelskkundskaber. Umiddelbart efter afvisningen havde klagers ven en korrespondance med natklubben. På baggrund af forløbet umiddelbart efter afvisningen, herunder indholdet af korrespondancen med natklubben og klagers manglende opfølgning herpå, havde klager, på tidspunktet hvor klagen blev indgivet, udvist en sådan passivitet, at han havde fortabt sin ret til at gøre et eventuelt krav gældende.

Manden fik derfor ikke medhold i klagen.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i forbindelse med, at klager blev afvist ved indgangen til en natklub.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Klager har udvist retsfortabende passivitet og har dermed fortabt et eventuelt krav som følge af påstået ulovlig forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Sagsfremstilling

Klager, der er af tyrkisk oprindelse og bosiddende i Tyrkiet, var under et besøg i Danmark den 23. februar 2018 i byen med sin barndomsven.

Vennen bor i Danmark og har tyrkisk baggrund. Vennen har som klagers partsrepræsentant indbragt sagen for Ligebehandlingsnævnet.

Ved indgangen til den indklagede natklub blev klager og vennen afvist med henvisning til klagers manglende dansk- og engelskkundskaber.

Den 28. februar 2018 kontaktede klagers ven den indklagede natklub:

”Til rette vedkomne

Jeg havde en uheldig oplevelse sidste fredag hvor jeg og min kammerat blev afvist ved døren.

Jeres unge dørmænd mente ikke at han kunne lukke min gæst fra udlandet ind fordi han ikke kunne tale dansk eller engelsk.

Af sikkerhedsmæssige årsager mente dørmændene ikke at han kunne komme ind, da det ikke var muligt at kommunikere med min gæst hvis der opstår nødsituationer.

Vi skulle have et par drinks med min gæst som er på visit i Danmark.

Jeg vil bede om jeres kommentar inden sagen sendes videre til erhvervsministeriet. Hvad er jeres officielle melding, passer det at I har dette reglement?

Når Danmark ikke stiller krav [om] sprogfærdigheder ved afgivelse af visum og alle frit kan komme og besøge Danmark, hvordan kan I som en bar/diskotek stille sprogkundskaber som krav for [at] komme ind.

Det her noget af det skørestes jeg har hørt. Det er utrolig dårlig reklame for Danmark og turismen i Danmark. Det skal erhvervsministeren vide hvis enkelte ligefrem modarbejder turismen.

Min gæst som er på forretningsrejse i Skandinavien blev så overrasket at jeg måtte beklage for Danmarks vegne.

Svar udbedes På forhånd tak”

Den 1. marts 2018 svarede en medarbejder fra den indklagede natklub: ”Hej [fornavn], jeg har fået følgende svar:

Som chef for det sikkerhedsfirma der varetager adgangskontrollen på [natklubben] i [A by], vil vi gerne beklage den oplevelse du og din gæst havde på stedet d. 23/2-2018. Det er korrekt at som gæst og fremmedsproget er man selvfølgelig velkommen på stedet.

Jeg er glad for at du henvender dig med den oplevelse og det forløb i oplevede den pågældende aften.

Vi har talt med den pågældende vagt, og han beklagede faktisk at han afviste jer. Vi har som det sikkerhedsansvarlige firma på [natklubben] altid retten til, at afvise personer som vurderes at udgøre et sikkerhedsmæssigt problem.

Men i jeres tilfælde er der helt klart blevet begået en fejl. Vi beklager meget fejlen og jeg håber, at du vil videregive vores undskyldning til din gæst.

At afvise turister er ikke [natklubben]’s politik og kan kun tilskrives vores fejl. ”

Samme dag svarede klagers ven:

”Tak for jeres svar.

Jeg vil bede jer venligst at sikre mere kompetente og modne vagter der ikke har behov for vise autoritet overfor jeres gæster. Jeg kommer måske forbi i weekenden forhåbentlig med min gæst som har sidste weekend i Danmark.

Da håber jeg ikke at vi får lignende uheldig oplevelse. ” Indklagede svarede hertil, at de havde videregivet beskeden til vagterne.

Den 25. oktober 2018 kontaktede klagers ven på ny den indklagede natklub, og parterne havde følgende korrespondance:

Klagers ven:

”Hej. Kan I huske min sag fra starten af året? ”

...

Indklagede:

”Hej [fornavn], Ja, det kan vi [blinkesmile]”

Klagers ven:

”Jeg havde en gæst fra Tyrkiet på besøg og sammen kom vi forbi jeres lounge musik. Det var sådan at vi blev afvist ved døren fordi min gæst ikke kunne tale dansk og engelsk.

Vagten sagde at det var af sikkerhedsmæssige årsager han ikke kunne komme ind, fordi I ikke vil kunne kommunikere med ham ved evt brand mv.

Denne begrundelse kunne I ikke engang forstå og beklaget vagtens afslag og adfærd.

Sagen er nu det at min gæst [klagers fulde navn] har valgt at anlægge sag for diskrimination og forskelsbehandling ved de retlige instanser.

Har I en sidste kommentar til sagen?

I kan også vælge at svare ham på mail [mailadressse]. ”

Indklagede:

”Jeg forstår ikke hvad du ønsker vi skal svare, vagtfirmaet har undskyldt og vedkendt det var en fejl. ”

Klagers ven:

”Det ved jeg ikke. Jeg vil bare give jer en chance for I måske kan undvære en sag. Måske er det vagt selskabet han skal lægge sag an mod”

Indklagede:

”Se tidligere svar fra vagtfirmaet, højere oppe i vores tråd [blinkesmile]”

Klagers ven:

”Det er Underlig, jeg kan ikke se deres besked i tråden. Kan du venligst kopier og sende igen, måske også med jeres besked til dem”

Indklagede gentog herefter svaret af 1. marts 2018 til klagers ven.

Indklagede har fremlagt skærbillede fra sin hjemmeside om adgangskrav til natklubben. Det fremgår heraf bl.a.:

”Indklagede forbeholder sig ret til at afvise gæster, der ikke opfylder gældende adgangskrav.

...

- Personer som har en alder under den fastsatte aldersgrænse, min. 21 år efter kl. 21:30
- Personer der har en adfærd eller attitude der ikke er passende.
- Synlige tatoveringer på hænder, hals eller i hovedet.
- Personer som er banderelaterede.
- Svært berusede personer.
- Personer der formodes at være påvirket af stoffer.
- Personer der har en påklædning og generelt en fremtoning, der vil virke anstødene på stedets image eller dets andre gæster (caps, kasketter, huer, arbejdstøj, badesandaler, hættetrøjer, træningstøj)
- Persontyper, som ved deres fremtoning, kan virke skræmmende og provokerende på [natklubben]s andre gæster.
- Personer der tidligere har fremprovokeret uønskede situationer.
-

Eksempelvis slagsmål, overfald, forsøg på tyveri etc. Disse personer får ved mindre alvorlige forseelser 1-2 advarsler. Hjælper dette ikke, nægtes disse permanent adgang til stedet. Hvis der ankommer en ”gruppe”, hvori en eller flere af denne type personer befinder sig og som ønsker at opnå adgang, bliver hele gruppen afvist.

- Personer med forbud om adgang, skal naturligvis nægtes adgang. Hvis afvisningerne skaber problemer på gaden, bliver politiet tilkaldt. Dette sker hvis vagtpersonalet vurderer at situationen kan udvikle sig således, at den bliver til fare for sagesløse personer.
- For at undgå unødige diskussioner på gaden, er det ikke nødvendigt at begrunde afvisningen overfor specielt aggressive personer. ”

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 13. november 2018.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at afvisningen alene var begrundet i etnisk oprindelse/udseende. Han ønsker kompensation for den ødelagte aften og den forskelsbehandling, han var udsat for. Der var tale om en skræmmende oplevelse i et land, der er kendt for ligestilling og demokrati.

Klager var på besøg i Danmark i slutningen af 2017 til starten af 2018 for at besøge sin bror.

Klager og hans ven ønskede at komme ind på den indklagede natklub for at få et par øl og hygge sig. De blev imidlertid nægtet adgang på grund af klagers manglende dansk- og engelskkundskaber.

Ifølge vagten ville personalet på natklubben ikke kunne kommunikere med klager, hvis der for eksempel opstod brand eller andet. Klagers ven oplyste, at han var sammen med klager, og at han ikke havde tænkt sig at gå fra ham. De blev alligevel nægtet adgang.

Efterfølgende skrev klagers ven til indklagede, som beklagede sagen, og vagtselskabet undskyldte også.

Manglende sprogkunderskab i dansk eller engelsk var alene en undskyldning for ikke at lukke klager og hans ven ind.

I Danmark bliver der ikke stillet krav om sprogkunderskab, når der bliver udstedt visum. Det gjorde den lille bar/lounge imidlertid.

Der kan i Danmark forekomme diskrimination, uanset hvem der ejer eller arbejder på stedet. Der er flere episoder, hvor indvandrere ikke kan komme ind i nattemiljøet, selvom vagten eller personer i ejerkredsen er af anden etnisk herkomst end dansk.

Klager ønskede at sætte indklagede på prøve igen ugen efter, men hans ven syntes ikke, at de skulle ødelægge endnu en aften. Da de havde "brændt fingrene" hos den indklagede natklub, valgte de at lave noget andet for ikke at risikere at ødelægge stemningen igen.

Det er korrekt, at klagen blev indbragt, fordi klagers ven havde læst om en sag i avisen. Klager og hans ven havde ikke hørt om Ligebehandlingsnævnet før, så det var heldigvis en god historie, som alle kunne lære af.

Klagers ven skrev til indklagede igen for at få bekræftet hændelsen, da han havde slettet den tidligere korrespondance. Indklagede fik en chance for at undgå denne sag, da klagers ven regnede med, at indklagede også havde læst avisartiklen.

Hvis klager og hans ven havde været bekendt med Ligebehandlingsnævnet, havde klagen været indbragt meget før.

At klage er en demokratisk ret, og der er altid et formål med en klage. Klager ønsker ikke mere ud af denne sag end tilladt. Omvendt skal indklagede eller vagtselskabet ikke slippe med en tynd undskyldning. Vagten, der brugte mere end en halv time på at diskutere med klager, var meget sikker på sine påstande, og den samme undskyldning, som klager fik, kan have været brugt over for andre.

Der er klaget over natklubben, hvor klager og hans ven blev afvist, og ikke over vagtselskabet. Hvis sagen munder ud i en erstatning, må indklagede og vagtselskabet løse det internt.

Indklagede afviser påstanden om, at afvisningen var på grund af etnisk oprindelse/udseende. Natklubben er for alle, og indklagedes koncept går ind for mangfoldighed.

Indklagede ønsker på ingen måde at forskelsbehandle gæster i forhold til køn, race, hudfarve, religion, seksuel orientering m.m.

Som det fremgår af indklagedes adgangskrav, er det kun personer, der vurderes at udgøre et sikkerhedsmæssigt problem, som ikke får adgang til natklubben.

Indklagede har ansat et vagtselskab til at varetage den nødvendige dørmandsfunktion. Det er vagtselskabets pligt at overholde og videregive indklagedes retningslinjer.

Det er indklagede meget magtpåliggende at overholde gældende regler omkring forskelsbehandling. Indklagede driver en restaurant/natklub for det voksne publikum, hvor alle er velkomne. Indklagede har mange gæster med anden etnisk oprindelse end dansk.

I tilknytning til ejerkredsen af det indklagede selskab er en person med tyrkisk baggrund, og natbestyrelsen i A by er også fra Tyrkiet. Flere af indklagedes vagtpersonale er af anden etnisk oprindelse end dansk.

At afvise en gæst på grund af manglende dansk- og engelskkundskaber er ikke i tråd med indklagedes adgangskrav. Indklagede beklager derfor afvisningen.

Vagten vurderede den givne aften, at sprogbarrieren kunne skabe et sikkerhedsmæssigt problem i tilfælde af evakuering. I tilfælde af brand eller anden evakuering vil indklagedes talevarsling på engelsk og dansk vejlede gæsterne til nødudgange, så evakuering kan foregå så gnidningsfrit som muligt. Der kan opstå et sikkerhedsproblem, hvis gæster ikke kan sproget og derfor ikke kan forstå instrukser.

Vagtselskabet er ansat af natklubben og skal følge indklagedes anvisninger. Det er selvfølgelig indklagede, der er ansvarlig for at overholde gældende regler.

Indklagede beklager, at klager og hans ven fik ødelagt deres aften. Den var imidlertid ikke mere ødelagt, end at de overvejede at komme igen weekenden efter. Indklagede kan ikke vide, hvilke tanker klager og hans ven gjorde sig om at besøge natklubben den efterfølgende weekend, men indklagede forholder sig til det, som klagers ven skrev til indklagede. At sætte indklagede på en prøve virker ikke reelt.

Klagers partsrepræsentant kontaktede pludselig indklagede igen dagen efter, at en avis den 24. oktober 2018 havde skrevet om en anden sag, hvor en klager blev tilkendt 5.000 kr. i erstatning. Klagers partsrepræsentant skrev lidt kryptisk, at han ville give indklagede chancen for at undgå en sag.

Indklagede undrer sig også over, at der skulle gå ni måneder, før klagen blev sendt til Ligebehandlingsnævnet.

Alt i alt finder indklagede sagens forløb mærkeligt. Det bærer præg af, at klager gerne vil have noget ud af indklagede. Der er ikke belæg for, at der er tale om en afvisning på grund af anden etnisk oprindelse.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse efter lov om etnisk ligebehandling.

Det fremgår af lov om etnisk ligebehandling, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af vedkommendes eller tredjemands etniske oprindelse.

Klager blev afvist ved indgangen til den indklagede natklub den 23. februar 2018.

Klagen blev indbragt for Ligebehandlingsnævnet den 13. november 2018.

I sager om afvisning ved indgangen til en restauration/natklub forventes den person, der anser sig som forskelsbehandlet på grund af etnisk oprindelse, at fremkomme med sin klage umiddelbart i forbindelse med afvisningen eller i hvert fald inden for en rimelig tid herefter.

Klagers ven kontaktede umiddelbart efter afvisningen den indklagede natklub. Vennen beskrev den uheldige oplevelse og oplyste, at klager ville forfølge sagen som udtryk for ”dårlig reklame for Danmark og turismen i Danmark”.

Indklagede sendte den 1. marts 2018 et svar til klager. Indklagede oplyste, at klager og hans ven selvfølgelig var velkomne på natklubben. Indklagede beklagede, at der var sket en fejl, og bad samtidig vennen om at videregive undskyldningen til klager.

Vennen takkede samme dag for indklagedes svar og oplyste, at han og klager måske ville besøge natklubben den efterfølgende weekend. Efter det oplyste slettede vennen efterfølgende sin korrespondance med natklubben.

På baggrund af forløbet umiddelbart efter afvisningen ved indgangen til den indklagede natklub den 23. februar 2018, herunder indholdet af klagers efterfølgende korrespondance med indklagede og klagers manglende opfølgning herpå, vurderer nævnet, at klager ved først at indgive klagen den 13. november 2018 har udvist en sådan passivitet, at han har fortabt sin ret til at gøre et eventuelt krav gældende.

Klager får derfor ikke medhold i klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser: Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 4, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling Lov om etnisk ligebehandling
- § 2, om lovens anvendelsesområde
- § 3, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling

<18-68526>